

Tanévnyitó- Szentírásvasárnap

Ének: Nagy Úr, ha ajkunk feléd kiált, Te védj meg, gyöngék vagyunk,
Ne rejtse el, arcod, tekints reánk, nyújtsd ki jobbod, szólj Urunk! /DU 6./

1. hang: Az ember legösibb törekvése, hogy kapcsolatba kerüljön Istennel. Szükségét érezzük, hogy szóljon hozzánk, válaszoljon kérdéseinkre, melyet magunkra hagyatva nem tudnánk megoldani.

Ének: Nyújtsd ki jobbod, szólj Urunk!

2. hang: És az Isten válaszol. Megbízottjai által üzen nekünk az Ószövetség lapjain, majd Jézus Krisztus által személyesen is szól hozzánk.

Ének: Isten szólt, ma visszhang kél, alleluja – minden hangja bennünk él, alleluja.
/DU 22./

3. hang: Isten szólt. Szavait összegyűjtötték, így lett a Szentírásumk. Szavait őrizzük, de ez nem elég.

4.: Isten szólt, tehát szava kötelez. A Szentírásum csak akkor válik hasznunkra, ha megbecsüljük, ha élni tudunk belőle, ha megvalósítjuk tanítását.

Ez a könyv a Könyvek Könyve,
Szegény ember drága gyöngye.
Égi harmat lankadtaknak,
Világosság földi vaknak.
Bölcsességnek aranykútja -
Boldog, aki rátalál.

Kicsi: Én is szeretném megismerni ezt a könyvet! Mi ez, és miért olyan értékes?!

Hang:- A neve Szentírásum vagy Biblia. Már régóta megvan, de nem ez a legnagyobb értéke, hanem az, hogy az Isten üzen nekünk benne...

Elsős: De kár, hogy nem tudok olvasni ... én is elolvasnám...

Hang:- Mondd meg Édesanyádéknak, hogy olvassák el ők neked!

Elsős: Az én szüleim nem érnek rá ilyen vastag könyvet elolvasni...

Hang:- Ezt nem is úgy kell olvasni, mint egy mesekönyvet vagy mint egy regényt. Hanem mint egy levelet...

Hang:- Apu egy-egy kis részt szokott felolvasni belőle, mi csöndben figyelve hallgatjuk és utána megpróbáljuk elmondani, hogy mit is üzent nekünk az Isten, mit írt nekem az Isten.

Kicsi: Isten nekünk írt levelet?! Nekem?!

Hang:- Igen. Isten annyira szereti az embereket, hogy levelet íratott nekünk. A próféták, az Istent szerető emberek írták le, amit az Isten mondani akart.

Kicsi: És mit akart mondani nekünk az Isten?

Hang:- Egy nagyon-nagyon fontos dolgot: azt, hogy nagyon szeret ... és azt szeretné, ha mi jól élnénk...

Kicsi: És ezt ilyen hosszú levélben mondja el?!

Hang:- Igen, mert Isten azt akarja, hogy minden ember megértse szándékát. Sok érdekes történeten keresztül mutatja be, meséli el szeretetét. És arra is ad tanácsot, hogy hogyan élhetünk okosan.

Kicsi: Hogyan? Te ezt is tudod?

Hang:- Még én sem tudom teljesen, én is most tanulom.

Hang:- Isten levelét napról-napra olvasni kell, és egyre többet megértünk belőle. Te is, ha már egy kicsit tudsz olvasni, sok mindent megértesz és megtanulsz. De egyet soha nem szabad elfelejteni, Hogy

A LEGÉRTÉKESEBB KINCS A SZENTÍRÁS, / DE CSAK AKKOR VÁLIK HASZNUNKRA, / HA MEGISMERJÜK, / HA OLVASSUK, / HA MEGVALÓSÍJTUK TANÍTÁSÁT, / HA ÉLNI TUDUNK BELŐLE.

Erről szól a következő történet:

Ne vessétek el!

A vonat fülkájében három ember utazott: két diákféle fiú, meg egy idősebb úr. A fiúk nevetgélve bontottak ki egy csomagot, ajándékba kapták útravalónak. Egy Biblia volt.

- No, mit kezdjek ezzel? Legjobb lesz, ha kidobom az ablakon – gúnyolódott az egyik. Ezt már az öregúr sem állhatta meg szó nélkül.

- Ne tegye ezt fiatalember, mert szerencsétlenséget hoz önnek!

A fiú erre a figyelmeztetésre zavarba jött, majd megkérdezte:

- Hogyan gondolja? Miféle szerencsétlenséget hozhat rám ez a tizenöt deka nyomtatott papír?

- Ez nem egyszerű nyomtatott papír, hanem az Isten igéje – válaszolta az öregúr. - Aki ezt megveti, az mindig ráfizet.

Néhány percig kínos csend ereszkedett a vbonat fülkájéba, majd az öregúr megszólalt.

- Szívesen elmondok egy történetet, amely igazolja szavaimat.

Egy holland matróról van szó, aki mint helyettes kormányos teljesített szolgálatot az egyik gőzösön. Nem volt éppen rossz ember, csak egy kicsit könnyelmű. Igen szeretett gúnyolódni a vallási dolgok felett. Főleg a hajón lévő keresztény szakácsot nevette ki társaival együtt, mert a szakács templomba ment a kikötőkben is, és többször rajtakapták, amikor Szentírásumat olvasgatta.

Történt egyszer, hogy a hajó a nyugat-indiai kikötőbe érkezett, ahol rengeteg nagy cápa úszkált a hajó körül. Az alkormányosnak támadt egy gondolata. Az egyik kikötőben egy missziós atyától Bibliát kapott. Nos, most ezt megeteti a cápával. Társai nevetve helyeselték az ötletet. A Bibliára szalonnát kötözve beledobták a vízbe. A cápa azonban nem sokat hederített rájuk.

- Látjátok, neki sem kell a Biblia. - kiabálták.

A nagy játék közben egyszercsak megcsúszott az alkormányos, és hiába kapaszkodott, beleesett a vízbe. A csobbanásra pillanatok alatt megfordult a cápa, és megindult a szerencsétlen ember felé. Hiába tudott úszni, látszott, hogy a cápa fog

győzni.

Ebben a pillanatban látta meg az életveszélyben lévő kormányost a mindig kicsúfolt szakács, aki véletlenül lépett ki a konyhából. Nem sokat gondolkodott, a kezében lévő késsel a vízbe vetette magát, és a többiek csak annyit láttak, hogy a cápa néhány méterrel kiszemelt áldozatától egyszer csak oldalára fordult, és piros lett körülötte a víz.

A bátor szakács elvágta a hatalmas állat nyakát. Majd odauszott a halálra rémült alkormányoshoz, és kiségitette a vízből. Néhány perc múlva mindketten a fedélzeten voltak.

Az öregúr elhallgatott. A két fiatalember szinte megkövülten hallgatta a szörnyű történetet.

- Gondolom, a matrózok megünnepelték a szakácsot a hőstette után! - mondta az idősebbik fiú.

- Hát persze! És attól kezdve senki sem csúfolta többé a vallásossága miatt. Ez az eset többet ért minden prédikációnál.

- A Biblia miatt? - hitetlenkedett a fiatalabb.

- Nem annyira a vízbe dobott könyv miatt, hanem mert mindenki megérezte, hogy ennek a szakácsnak a szívében van a Biblia, nem pusztán a papírra írva.

- De ehhez a tethöz akkor is nagy ügyesség kellett és nagy bátorság. És ha nem sikerült volna?

- Az is megtörténhetett volna. A szakács önfeláldozásán ez mit sem változtatott volna. De én azt tapasztaltam, hogy aki szoros kapcsolatban él az Istennel, az minden tekintetben megállja helyét az életben. Isten barátsága különös erő kölcsönöz neki.

- Olyan érdekesen tetszett ezt elmondani, mintha ott lett volna. Talán ön mentette meg az alkormányost?

- Nem, én nem mentettem meg a vízbe esett alkormányost, mert én voltam az, aki a vízbe esett ... Ezért megérthetik, hogy miért nem tudtam megállni, hogy ne figyelmeztessem magukat a Biblia megbecsülésére. Én az életem köszönhetem a Biblia tanításának, és annak, hogy volt olyan, aki odafigyelt rá...

Kicsi: Én biztos, hogy nagyon hamar megtanulok olvasni, mert Istennek a levelét én is olvasni akarom! De nem lesz majd nehéz?!

Nagy: Dehogyan! De hallgasd csak!

1. Rajta, rajta, fölfelé, kicsi elsős, sose félj!

Nézd, van segítséged, hívjad csak a segítő Lelket!

Kicsik: 1. Vándorbottal a kezemben nagy út előtt állok készen
A tudomány hegyfokára viszen föl az utam nékem!
Szentlélek, légy segítségem!

2. Kinyílnak a csukott könyvek, betűikkel reám néznek.

Nagy munka lesz, amíg abból mindent tudok, mindent értek!

Szentlélek, add égi fényed!

3. Vígan, bátran indulok el, a Jóisten, tudom velem.

Hálás szívvel őt figyelem, hogy mindig, mindig felismerjem.

Hittanórán és szentmisén megköszönjem szeretetét.

Mind: HÁLÁT ADUNK ISTENNEK, HOGY SZERET MINKET,

HOGY VIGYÁZ RÁNK, HÁLÁT ADUNK AZ ISTENNEK.

Hang: - Egy új tanévet kezdünk el, és ez a mi gyermeki életünknek fontos állomása. Imádkozunk és kérjük a Szentlélekistent, hogy legyen velünk egész évben, munkánkban ne hagyjon el.

Hang: - Imádkozunk, hogy tanulásunk eredményes legyen. De nagyon jól tudjuk, hogy nemcsak az iskolai jó jegyek a fontosak, hanem az is, hogy megtanuljunk Istennek tetszően élni. Ez a legfontosabb!

HOGY ISTENT MEGISMERJÜK, MEGSZERESSÜK ÉS TANÍTÁSA SZERINT ÉLJÜNK.

Hang: - Ha ezt nap, mint nap megtudnánk tenni, a tanulással sem lenne semmi baj.

Hang: - hiszen aki szoros kapcsolatban van Istennel, az minden tekintetben megállja helyét az életben.

Hang: - Igen, ez így van, elhiszem, mégis sokszor nehéz jónak lenni. Sokszor nem is tudjuk, mit kellene tenni, vagy éppen nehéz szótfogadni.

ÉDESAPÁM, ÉDESANYÁM, NAGYSZÜLEIM, SEGÍTSETEK JÓNAK LENNI,
HA NEHÉZ IS!

1. Ha szentmisére menni éppen nincsen kedvem, ti ne engedjétek, hogy vétkezzem!

2. Ha minisztrálás helyett inkább csak játszanék, ti mondjátok: első a kötelesség.

3. A házfeladatomból is sokszor bizony nincs kész – elismerem, nem árt, kell a figyelmeztetés.

4. Nem akarok már többet hazudni, veszekedni, nem leszek rendetlen, nem fogok torkoskodni.

5. Mondjátok, hogy Jézus mit vár tőlem, szavaitok, jó példátok irányjelzőm legyen
ÉDESAPÁM, ÉDESANYÁM, NAGYSZÜLEIM, SEGÍTSETEK JÓNAK LENNI,
HA NEHÉZ IS!

Mária, hozzád száll imám, tiszta virága az égnek, Mária, gyönyörű liliomszál,
Szűzanya, téged kérlek. **Könyörögj értem Jézusnál, könyörögj értem Szűzanyám,
követni vágyom szent Fiad, de túl sok a bűnöm már.**

Mária, ragyogó ékesség, egyetlen IGEN a földön, egyedül tiszta és egyedül jó,
Istenhez egyedül méltó....

Mária, Mária, Mária, Szentlélektől áldott, Mária, hozzád esdeklem, könyörögj
érettem ...